

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo
Vltimarvm Volvntatvm, Svccessionvm, & Legitimationum materias
distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm LXXV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96520](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96520)

- seuerus in ff. de leg. j. Et hanc opinionem, ut dixi, sequitur la. in d. l. re coniuncti, q. v. c. m. n. i. s. & ideo in cōsulendo, & iudicando sequenda ad ea quae dicuntur canonista in c. j. circa si extra de cōstit. ¶ Sciendū est
- 15 ē, q. ipsum Bernardinū non debuissē expectare, q. si bi totalis restitutio fideicommissi fieret iuxta l. nō est dubiū cum gl. & ibi scriben. C. de leg. q. potuit partem suam iure relicti, & aliam partem iure accrescere di propria auctoritate capere, cum post mortē filiarū fuerit ad pradium vocatus per verba illa directa ciuilia, itē iure institutionis reliq. & c. ad l. his verbis ff. de here. insti. & l. verbis ciuilibus ff. de vulg. & pup. quae verba sunt huius virtutis, q. vocatus per ea ad rem legatā possit propria auctoritate rem illam capere, absque eo, quod de manu haredis capiat, ut p. Alexan. in d. l. quoties in fi. 2. col. & in d. l. extraneum col. pen. in prin. cum alijs, quae ipse ibi allegat: ¶ Postest. n. testator legatario, seu fideicommissario facultatē percipiendi rem propria auctoritate cōcedere cōtra iuris regulas, ut in l. Titia cum testō §. j. ibiq. not. ff. de leg. 2. Alex. in d. l. quoties in fi. 2. col. & in d. l. extraneum col. pen. in prin. ¶ Nec aduersatur p. d. i. s. q. ex quo Iulius, cui pradium fuerat post mortem filiarum relicti, erat filius testatoris, licet ante euentū conditionis, seu mortis filiarum decesserit, tamē prout illud ad filios, & posteros suos transmittere, ut voluit gl. nor. in d. l. is cui in ver. i. s. cui per text. in d. l. vnica §. in nouissimo, q. contraria opinio est magis
- 17 recepta, q. legatū conditionale factum etiam filiis ad filios filiorum non transmittatur, quando is, cui fuit relicti, decessit pendente conditione, seu die incerto, ut fuit dictū originale gl. in l. vnica C. de his, q. ante aper. tab. in ver. de relicti. Non obstat text. in d. §. in nouissimo, quia loquitur, quando filio purē legatū esset factū. Præterea t. speciale est in quibusdam casibus, q. legatū conditionale factum liberis ad liberos transmittatur, inter quos nō reperitur casus noster ad tradita p. do. meū Barthol. Soz. in l. h. des mei §. cum ita col. 5. ff. ad trebel. ergo regulariter legatū, seu fideicommissum conditionale nō dicitur esse transmissibile ar. l. ius singulare ff. de legib. ¶ Et sequēdo hanc conclusionem, q. solus Bernardinus ad integrum pradium, ut supra, relicti sit admittendus, superest respondendū aliquibus, quae supra in oppositum facere videbantur: Et primo non obstat, q. filij Iulij censeantur esse vna, eademq. persona cum eorum patre d. l. si. C. de impuber. & ideo sicut Iulius, si post mortem fororū suarū I. sotia, & Camillae superstes remansisset, partē pradij relicti fuisset cōsequutus ar. l. is cui ff. de acti. & oblig. ita & filij ipsius ad illam sunt admittendi ar. eorū, quae voluit gl. in d. l. is cui, & d. l. vnica §. i. nouissimo, q. huic motiui, ac ēt quar
- 19 to responderetur, t. q. quando pater, & filius coniuncti simul cum tertio ad acquirendum concurrunt, tūc pater, & filius vna persona esse censentur d. l. fina. in fin. C. de impub. sed quando pater, & filius nō essent coniuncti, nec simul ad acquirendum concurrerēt, sed de p. se pater, & post mortē patris filij, tūc pater, & filius vna, eademq. persona nō censerent ar. d. l. si.
- 20 Hinc videmus, q. t. quando pater fuit ad relicti, seu fideicommissum vocatus sub condōne, vel die incerta, hoc ē post mortē alicui, & p. d. e. t. condōne, vel die incerta pater, sit mortu' tūc filij sui, eueniēte conditione, relicti cōsequi nō valent, quia fideicommissum, seu relicti conditionale ad filios, seu liberos non transmittitur, ut tenent scriben. cōmuniter post gl. in d. l. vni. ca. C. quando non peten. par. & in varijs locis, & hic est casus noster. Non obstat id, q. d. voluit gl. in d. l. is cui arg. d. §. in nouissimo, quia gl. illa ferē ad omnes est damnata, & gl. cōtraria in l. vnica C.

de his, q. ante aper. tab. est ferē ab oib. recepta, ut dicunt Bal. & alij in d. l. vnica, & quāvis tex. d. §. in nouissimo probet legatū, seu relicti nō agniti transmitti, hoc verū est in legato, seu relicto puro, aut purificato: Secus est in conditionali, vel facto sub die incerta, quia pendēte conditione, seu die incerta etiam liberos non transmittitur, ut supra: Nos autem sumus in hoc vltimo casu, ergo & c. ¶ Secundo motui i. s. l. is est responsio, nam t. procederet, quando fideicommissum factum sub conditione ob defectum cōditionis deficeret, ut quia fideicommissarius decessit pendente adhuc conditione, vel die incerta, sub qua fideicommissum factū esset, tunc n. si is, cui conditionale fideicommissum fuit relicti, substitutum, vel alium coniunctum, cui debet postea non habet fideicommissum apud cum remanere debet, a quo relicti fuit, siue sit hares testatoris, siue alius, qui grauius fuisset, & hic est casus in d. §. ibi autem, & in hac specie motiui procedat, & intelligatur: At vbiq. vocatus ad fideicommissum conditionale substitutum, vel coniunctū habet, q. simul cū eo vocatus esset, & pendente conditione contingeret ipsum mortem, tunc relicti, seu fideicommissum nō remaneret apud eum, a quo esset relicti, sed ad illud admittitur substitutus, si datus esset, alioquin coniunctus verbi, & re praeferretur, ut est casus in d. l. vnica §. vbi autem, & hic est casus noster, vcluti supra latius declarauit. ¶ Postremo non refragatur id, quod tertio loco in oppositum adducebatur, q. filia qbus vltus fructus pradij relicti fuit cū hoc, q. post illarū mortem pradij ad Iulium, & Bernardinum transfret, proprietatem pradij pendente conditione penes se non habent, cum solū vltus fructus illis esset relicti, nec penes Iulij, & Bernardinū dicta proprietates erat, cū adhuc conditio nō euenisset d. l. is, cui, ergo si Iulius pendente conditione decessit, pars pradij, quae ad ipsum spectare poterat, fuit effecta caduca d. l. vnica §. cum triplici in fi. verb. & ideo apud haredē remanere debuit, quo relicta cēsetur per p. d. i. s. q. praeferunt q. v. d. i. s. fuit, inter vocatos per fideicommissum locus non est iuri accrescendi, Papien. in d. l. sua practica in loco praallegato, & Pau. Cast. in d. l. lucius §. qui habebat, quia responsio huic ar. colligitur ex ijs, quae iam plenē dixi, nā t. argumentū procederet, quando is, qui pendente conditione decessit, substitutum, vel coniunctū non haberet, alioquin secus, ut est text. in d. l. vnica §. si autem aliquid, & §. vbi autem, & plenius supra declarauit. Ex qbus luce clarius constat, q. Bernardinus non solū debet habere medietatem pradij, ad quam ex dispositione testatoris vocatus fuerat, sed etiam tanquam coniunctus ad partem Iulij ex legis dispositione, hoc est ex iure accrescendi est admittendus.

22 & t. vbi casum legis habemus, vltimus non est disputandū ar. l. prope xui ff. qui, & a quibus, & c. in memoriam 19. dist. in scriben. maxime moder. & ego ibi xi in c. j. circa si extra de cōstit. Lau. Deco.

S V M M A R I V M.

- 1 Coniuncti verbis qui dicuntur.
- 2 Coniunctio verbalis quoad effectum iuris accrescendi est potentior, quā realis.
- 3 Substitutio compendiosa continet, seu apta est comprehendere fideicommissariam.
- 4 Inter substitutos substitutione fideicommissaria an locus iuri accrescendi.

E P I T O M E.

IVRI accrescendi loci esse inter substitutos iunctos verbis, licet re distinctos etiam in substitutione fideicommissaria vniu. c. r. s. l. i. c. o. n. c. l. u. d. i. t. u. r.

CONS.

CONSILIVM LXXV.

QVod hac difficultas, & ardua materia, An inter plures pñctos verbis tñ vocatos ex substitutione fideicommissaria facta p hęc verba, & in casu quo nullus ex filiis, & descēdēdīs, & p masculū legitimis, & natura masculis sit superstes, vltimo eorum sic descendēdīs masculis, & p masculū, & naturalibus decedenti do. Florā genti-
 1. Substitutio in legato reciprocē & cōpēdiosē facta filiabus in casu, quo decesserint in pupillari etate vel aliā quādo-
 2. Argumentum a sufficienti partium enumeratione est in iure validissimum.
 3. Venter vxoris simpliciter, aut ille qui in ventre vxoris mea est, institutus non solum præsens, sed etiam futurus vent-
 4. Legata in testamento conseruantur propter clausulam codi-
 5. Trebellianica ex fideicommissio vniuersali tantum, & non
 6. Falcidia quando de legatis, & fideicommissis particulari-
 bus sit detrahenda.

E P I T O M E.

Ex substitutione inuicē iter filias testatoris i re par-
 ticulari legata facta i casu, quo ipse filie decesserint
 i pupillari etate, vel aliā qñcunq; eueniēte casu, q
 aliqua ex illis qñcunq; decesserint sine liberis supstite
 esse admittēdā ad rē legatā absq; Trebellianicē, siue
 Falcidiæ deductione, legatūq; deberi ēt si posthumū
 fuerit i testō pteritus pp clausulā codicillare in eo p
 verba pgnātia pñctis, & futuri tps appositā hic pbat.

CONSILIVM LXXVI.

Requisitus de simplici subscriptione, aliquib⁹
 additis, venio in finem do. Consulentiū, &
 pcludo ad fauorē Iustine, ipsā esse admitte-
 dā ad totā partē possessionis, & vineæ, quam habuit
 eius soror Gentilis vltimo loco defuncta, ex legato
 facto post mortē do. Lucretiæ vxoris: & hoc ex sub-
 stitutione inuicē facta in dicto legato sub pōdōne in
 casu, quo ipsa filia decesserint in pupillari etate, vel
 aliā qñcunq; &c. qñ substitutio sic cōpēdiosē, & re-
 ciprocē facta solū vulgares, & fideicommissarias sub-
 stitutiones pñtere potuit vulgares in casu, quo deces-
 serint non agnito, vel aliter repudiato legato iuxta,
 l. si legata C. de leg. Cū ibi not. fideicommissarias verò
 post agnitionē legati iuxta tex. i l. vnica §. 2. & §. sin
 aut sub pōdōne cū simi. C. de cad. rol. & sub tacita p-
 dōne si aliqua ex illis sine filiis, vel liberis decederet
 nā hęc pōdō ēt nō expressa i casu nō a iure substatel-
 ligē, cū ista substitutio pōdiosa pñtes fideicommiss-
 fariā facta fuerit filiar⁹ arg. l. gñaliter §. cū aut i h. ver.
 C. de inst. & subst. sub pōd. fac. ibi q oia, & i legatis, &
 fideicommissis spālib⁹ &c. & hoc p supponit doc. cōi-
 ter i l. cū au⁹ ff. d. pōd. & dem. & i l. cū acutissimi C. de
 fideic. iūctis ijs q hñr p Bar. & alios i l. cēturio ff. de
 vulg. & pup. & p l. mol. i c. Raynuti⁹ de testat. vbi ēt in
 legatis alijsq; dispositionib⁹ particularib⁹ p substitui.
 Et iō p supposito, put verū ē q legatū factū ā di-
 cta possessione, & vinea iter dictas filias testatoris ha-
 buerit effectū atq; ad eas puenit qñ dicta possessio
 & vinea fuit iter ipsas diuisa ergo eueniēte postea ca-
 su, q aliqua, seu aliq ex illis decesserit, vel i pupillari
 etate, vel aliā qñcunq; sine liberis, vt i testō expressū
 fuit, supstes amittēdā ē ex dicta substitutione ad dictā rē
 legatā, seu ad partes dictę possessionis, & vineę soro-
 rī, q sic decesserunt, eueniēte. n. casu substitutionis, & cō-
 ditionis fideicommissi substitutus admittit, alijs exclu-
 sis d. l. vnica §. sin aut aliquid, & §. p secūdo C. d. cad.
 toll. l. pater seucrina, & per totum ff. de cōd. & dem.